

**ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΙΕΡΟΝ ΝΑΟΝ
ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ ΤΗΝ 25^{ην} ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2026
ΕΠΙ ΤΗ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΙ 31 ΕΤΩΝ ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΑΣ
ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΑΙΑΣ κ. ΑΛΕΞΙΟΥ**

Ἡ Χάρη τοῦ Παναγίου Πνεύματος **μᾶς συνήγαγε** στόν Πάνσεπτο Μητροπολιτικό Ἱερό Ναό Ἀγίου Γεωργίου Κορυδαλλοῦ, γιά νά τιμήσουμε τήν μνήμη τοῦ μεγάλου Πατρός καί Διδασκάλου τῆς Ἐκκλησίας μας, **Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως**. Εἶναι ὁ δεύτερος Ἅγιος πού ἔχει λάβει ἀπό τήν Ἐκκλησία τήν ἐπωνυμία «Θεολόγος» καί ὡς Θεολόγο μέγιστο τόν τιμᾷ ἡ Ὁρθοδοξία.

Ὅπως ἀποδεικνύει ἡ ζωή καί πράξη τῶν Ἀγίων μας (Προφητῶν, Ἀποστόλων, Πατέρων καί Μητέρων), **Θεολόγος** εἶναι κάθε Ἅγιος τῆς Ἐκκλησίας μας, **ἐφ' ὅσον** μέ τόν φωτισμό τοῦ Ἀγίου Πνεύματος ἀποκτᾷ τήν χάρη νά γίνεται **στόμα τοῦ Θεοῦ** πρὸς τούς ἀνθρώπους, ἀποκαλύπτοντας τίς ἀγιοπνευματικές καί θεοπτικές ἐμπειρίες. Ἀπό τήν ἀληθινή Θεογνωσία πηγάζει ἡ αὐθεντική καί γνήσια Θεολογία. Μία «Θεολογία» , ὅμως, διανοητική, στοχαστική, πού ἐξαντλεῖται σέ εὐσεβιστικές σκέψεις γιά τόν Θεό, γιά τήν Ὁρθοδοξία εἶναι **δεισιδαιμονία** καί **πρόληψη** καί **δέν ἔχει** τήν ἐλάχιστη σχέση μέ τήν Ἐκκλησιαστική Θεολογία.

Εἶναι χαρακτηριστικό, ὅτι οἱ Προφῆται τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ὀνομάζονται **«βλέποντες»**. Εἶναι ἡ ἴδια ἔκφραση, πού χρησιμοποιεῖ καί ἡ ἀγιοπατερική γλῶσσα, γιά νά χαρακτηρίσει τούς ἀληθινούς Θεολόγους τῆς Ἐκκλησίας. **Θεόπαι - βλέποντες** δηλαδή τόν Θεό, τήν ἄκτιστη δόξα καί λαμπρότητά Του-, ὀνομάζονται οἱ ἀληθινοί Θεολόγοι τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ θέα τοῦ Θεοῦ εἶναι θέωση τοῦ ἀνθρώπου. Ὅποιος φθάσει στήν πνευματική κορυφή τῆς Πεντηκοστῆς καί ἴδῃ τόν Θεόν μέσα στό ὑπέρκαλο φῶς τῆς Χάριτος καί Βασιλείας Του, γίνεται Θεολόγος τῆς Ἐκκλησίας !

Γι' αὐτό, ἀγαπητοί ἀδελφοί, ὀνομάστηκε καί ὁ Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνός, Θεολόγος. Εἶχε καί αὐτός ἀνάλογες ἀγιοπνευματικές-θεοπτικές ἐμπειρίες. Στά Θεολογικά Του ἔργα βρίσκονται ἀποδείξεις αὐτῆς τῆς πραγματικότητος. Μετά ἀπό μακρά ἄσκηση καί ἀκατάβλητο πνευματικό ἀγῶνα ἔφθασε στόν θεῖον φωτισμό καί ἀπέκτησε ἐμπειρία τῆς ἀληθοῦς Θεολογίας,

ώστε νά μπορεῖ αὐτή τήν ἐμπειρία του νά ἀφήσει καί σέ μᾶς ὡς πολύτιμη ὑποθήκη.

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ἐπιβεβαιώνει, ἔτσι, τά στάδια τῆς σωτηρίας, πού συνιστοῦν καί τήν πορεία τοῦ ἀληθινοῦ Θεολόγου τῆς Ἐκκλησίας. **Κάθαρση** τῆς καρδιάς ἀπό τά πάθη, **φωτισμός** τοῦ Ἁγίου πνεύματος καί τέλος, ὅταν ὁ Θεός θελήσει, ἀκόμα καί μέσα σ'αὐτόν τόν κόσμο, κατά χάριν **Θέωση**.

Ἡ σημερινή, ὅμως, ἡμέρα ἀποτελεῖ γιά τήν Ἱερὰ Μητρόπολη Νικαίας ἐορτή χαρμόσυνη καί εὐλογημένη ! Φέτος συμπληρώνονται **31 χρόνια ποιμαντορίας** τοῦ Ποιμενάρχου μας Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νικαίας κ. Ἀλεξίου. Ἦταν **25 Ἰανουαρίου τό ἔτος 1995** ὅταν τό σεπτό Σῶμα τῆς **Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος**, τῇ ἐπινεύσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐξέλεξε τόν τότε Πρωτοσύγκελλο τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, Πανοσιολογιώτατο Ἀρχιμανδρίτη π. Ἀλέξιο Βρυώνη, Ἐπίσκοπο καί Μητροπολίτη τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικαίας. Πνευματική Ἀνοιξη ἀνέτειλε στήν Μητρόπολή μας. Ἕνας σπινθῆρας θά ἀνάψει τήν Θεία φλόγα στίς καρδιές τοῦ εὐλογημένου Ποιμνίου !

Ὁ Σεβασμιώτατος, κατά κόσμον **Γεράσιμος Βρυώνης**, πρῶτος γιός πολύτεκνης οἰκογένειας, μέ γονεῖς ἀπό τό νησί τοῦ Ἁγίου Γερασίμου, τήν ὀμορφή **Κεφαλονιά**, εἶδε τό φῶς στόν Πειραιᾶ. Ὁ πρῶτος δρόμος ἐξόδου πού γνώρισε ἦταν στήν Ἐκκλησία μέ τόν Γέροντά του **Ἱερομόναχο Καλλίνικο**, πού καταγόταν ἀπό τά **Ἀλάτσατα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας**. Ἔτσι μαζί μέ τήν Κατήχηση πού δεχόταν καθημερινά, μάθαινε καί γιά τήν πονεμένη ἱστορία τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἰωνίας, τοῦ Πόντου καί τῆς Καππαδοκίας.

Ἐπέλεξε συνειδητά νά φοιτήσῃ σέ **νυχτερινό Γυμνάσιο**, ἐργαζόμενος τήν ἡμέρα **διακονώντας** τόν Ἱερό Ναό καί ἐνισχύοντας τήν οἰκογένειά του. Ὑπηρετήσε τή **στρατιωτική του θητεία** εὐδοκίμως, «τύπος γενόμενος τῶν συστρατιωτῶν» (Α' Τιμ. 4, 12), ἀποσπώντας τόν σεβασμό τοῦ διοικητῆ του, Στρατηγοῦ Πέτρου Τρανακίδη, καί τῶν συναδέλφων, ἀξιωματικῶν καί ὁπλιτῶν. Σπούδασε **Θεολογία στό Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν**, συναισθανόμενος ἐξαρχῆς ὅτι «Ἀληθῆς Θεολογία εἶναι ἡ ἔνωση μέ τόν Θεόν» καί αὐτή εἶναι κατορθωτή μέ τήν προσευχή καί τήν ἀδελφική συνύπαρξη, πάντοτε στούς κόλπους τῆς Ἀγίας μας Ἐκκλησίας.

Ἡ κλήση του ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ ἡ ἀγάπη του γιὰ τὴν Ἐκκλησία τὸν ὁδήγησαν στὴν ὀριστικὴ ἀπόφαση, **σέ ἡλικία 14 ἐτῶν, νά διακονήσῃ πολλαπλά τὴν Ἑνορία τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Πειραιῶς.** Στό **Ἀναλόγιο**, στό **Ἅγιο Βῆμα**, **στά Κατηχητικά**, παντοῦ μέ **χαρά**, μέ προθυμία, μέ **ζῆλο** καὶ **σοβαρότητα**. Συνδέθηκε μέ τὸν Ναὸ αὐτόν τοῦ Πειραιᾶ μέ ὅλη του τὴν καρδιά. Προσέφερε σωματικὸ καὶ πνευματικὸ μόχθο, **δίδοντας καὶ λαμβάνοντας ἀγάπη. Ζεστάθηκε** ἡ ψυχὴ του. Πέρασε πολλές ὥρες ἀπὸ τὴ νεανικὴ του ζωὴ μέσα σέ αὐτόν τὸν Ναό. Ὅταν τελείωνε τὴ διακονία του παρέμενε ἐκεῖ. Μελετοῦσε, προσευχόταν, ἔψαλλε. Παρατηροῦσε μέ ἱερό δέος τὴν **Πλατυτέρα** ἡ ὁποία τὸν συγκινοῦσε. Συχνά μέσα στὴν ἀπόλυτη σιωπὴ, ἀπὸ κάποια ἄκρη τοῦ Ναοῦ, ἀκουγόταν ἡ καλλίφωνη ψαλμωδία τοῦ Γεράσιμου. Ὑπηρετοῦσε μέ ταπείνωση, εὐλάβεια καὶ θυσιαστικὴ ἀγάπη τὸν Ναὸ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου. **Τὴ διακονία στὸν Ἅγιο Βασίλειο** τὴ διατήρησε **μέχρι τὴν ἔνταξή του στὸν Στρατό** τὸ ἔτος **1964**. Ἀλλὰ καὶ μετὰ, ὅταν ὑπηρετοῦσε τὴ στρατιωτικὴ του θητεία, **στὶς ἄδειές του, ἔσπευδε νά διακονήσῃ στὸν Ἅγιο Βασίλειο.** Ὁ **λαὸς τοῦ Πειραιᾶ, ἰδίως οἱ ἑνορίτες τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, τοῦ Ἁγίου Νικολάου καὶ τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος,** γνωρίζουν **τὴν ἀφοσίωσή** του στό ἱεραποστολικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, τὸν τιμοῦν καὶ τὸν ἀγαποῦν βαθειά. Ὅλοι θυμοῦνται, πὼς ἀκόμη καὶ πολὺ μεγάλες δυσκολίες, τίς ἀντιμετώπιζε μέ ἐλπίδα στὸν Θεὸ καὶ μέ τὸ χαμόγελο στά χεῖλη, τὸ ὁποῖο ἔδινε κουράγιο καὶ στοὺς ἐκάστοτε συνεργάτες του.

Πόθος του, ὅπως προαναφέραμε, ἦταν ἡ **Ἁγία ἱερωσύνη** καὶ ἡ ὀλοκληρωτικὴ ἀφοσίωσή του στὴν Ἐκκλησία. Λαμβάνοντας τὸ **μοναχικὸ σχῆμα** καὶ **μετονομασθεὶς Ἀλέξιος Μοναχός** πρὸς τιμὴν τοῦ **θείου του, μακαριστοῦ Μητροπολίτου Ζακύνθου Ἀλεξίου,** ὑπήκουσε στὴν κλήση τοῦ Κυρίου «ὅστις θέλει ὀπίσω ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν καὶ ἀράτω τὸν Σταυρόν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖτω μοι» (Μάρκ.8.34-35). Ὁ παραδοσιακὸς καὶ μέγας ἱεράρχης, **μακαριστὸς Μητροπολίτης Πειραιῶς Χρυσόστομος Ταβλαδωράκης,** διακρίνοντας στό πρόσωπο τοῦ χειροτονηθέντος τὴν **26ῃ Ὀκτωβρίου 1967** Διακόνου Ἀλεξίου τὴν ταπείνωση, τὴν ἀπλότητα καὶ τὴν ἀγάπη, τὸν διορίζει **Διάκονο** τοῦ Ἁγίου Νικολάου καὶ κατόπιν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Πειραιῶς, καὶ ἀκολουθῶς τὴν **14ῃ Σεπτεμβρίου 1972** τὸν χειροτονεῖ **Πρεσβύτερο** ἀπονέμοντάς του τὸ Ὀφφίκιο τοῦ **Ἀρχιμανδρίτου** καὶ τὸν τοποθετηθεὶ κατ' ἀρχάς

Ἐφημέριον τοῦ Ἀγίου Νικολάου Πειραιῶς, στή συνέχεια Προϊστάμενο τοῦ Ἀγίου Σπυρίδωνος Πειραιῶς, ἐνῶ παράλληλα τοῦ ἀναθέτει καθήκοντα Γραμματέως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ὁ μακαριστός Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος Σεραφεῖμ, μέ τήν εὐφυΐα πού τόν εἶχε κοσμήσει ὁ Θεός, τόν ἐπέλεξε καί τόν κάλεσε κοντά του. Νέα του ἐστία ἔγινε ὁ περικαλλής Ναός τοῦ Ἀγίου Παντελεήμονος Ἀχαρνῶν καί τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας μας ἀρχικά, καί στή συνέχεια ἡ Πρωτοσυγκελλία τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. Παντοῦ ἔδωσε ὅσα μπόρεσε, ὅσα ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ τοῦ εἶχε δωρίσει. Προσευχόταν πάντα καί προσπαθοῦσε νά πολλαπλασιάσει τά δοθέντα τάλαντα (Μτθ. 25, 14-30). Ἦταν καθημερινά «ἐπιστολή Χριστοῦ» (Β΄Κορ.3, 2), διαχειριζόμενος σοβαρά θέματα τῆς Ἐκκλησίας, σχέσεις μέ τό Κράτος, διεκκλησιαστικά καί διαθρησκειακά θέματα. Ὁ ὁξύνους Ἀρχιεπίσκοπος ἐπεσήμαινε συχνά τό πολυδιάστατον τῶν ἱκανοτήτων του παράλληλα μέ τό ἦθος του, καί τά μέλη τῆς Σεπτῆς Ἱεραχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος βλέποντας ἰδίους ὄμμασι τήν προσφορά του, τόν ἐτίμησαν μέ τήν ἱερή ψῆφο τους καί τόν ἀνέδειξαν Μητροπολίτη Νικαίας τήν 25ῃ Ἰανουαρίου 1995. Ἡ Χειροτονία του τελέσθηκε τήν 29ῃ Ἰανουαρίου 1995 στή Μητρόπολη Ἀθηνῶν.

Ἐνθρονισμένος στίς 22 Μαρτίου 1995 στόν Καθεδρικό Ἱερό Ναό Ἀγίου Νικολάου Νικαίας, ἔκτοτε δέν εἶχε καί δέν ἔχει ἀνάπαυση, ἀλλά ἀναλώνεται στή Θεία Λατρεία, στήν ὁργάνωση καί διοίκηση τῆς Μητροπόλεως, στή στοργή τῆς Νεολαίας, στή διακονία ἀσθενῶν καί στήν ἐνίσχυση χιλιάδων ἀπόρων οἰκογενειῶν. Κανένα δέν ἀπέπεμψε καί κανένα δέν λύπησε συνειδητά. Σέ ὅλες αὐτές τίς καθημερινές δράσεις, πρόσθεσε τόν σχεδιασμό καί τήν ἐκ βάθρων ἀνέγερση τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἀγίων Πατέρων, ἕνα τόπο προσευχῆς, φιλανθρωπίας καί πνευματικῆς ἀνάτασης. Ἀνακαίνισε ἐκ βάθρων τήν Κατασκήνωση στή Στεφάνη Βοιωτίας ἡ ὁποία κατεστράφη ὀλοσχερῶς ἀπό πυρκαϊά καί ἐπέβλεψε τήν ὀλοκλήρωση καί τόν ἐξωραϊσμό τῶν Ἱερῶν Ναῶν ! Καθιέρωσε καί ἐγκαινίασε 16 Ἱεροῦς Ναοῦς. Εἶναι εὐτυχής, γιατί ἡ πατρική του ἀγάπη προσήλκυσε σεμνοῦς νέους μέ πανεπιστημιακή μόρφωση, τοὺς χειροτόνησε Κληρικούς καί διακονοῦν μέ εὐλάβεια καί γνώση τίς ἐνορίες. Μέ τή Χάρη τοῦ Θεοῦ 77 νέους κληρικούς προσέφερε στήν Ἐκκλησία μας καί

παραμένει συνεχής ἡ ἀγωνία καί ἡ μέριμνά του νά εἰσαγάγει εὐλαβεῖς καί ἀφοσιωμένους νέους στήν Ἱερωσύνη.

Στήν καθημερινή πορεία τῆς ζωῆς μας ἡ Ἐκκλησία καλεῖται νά φανερώνει τήν χαρά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί νά εὐαγγελίζεται τήν ζεστασιά τῆς ἀγάπης. Αὐτό τό Ἱερό χρέος ἐπιδιώκει καί ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης καί Πνευματικός μας Πατέρας κ. Ἀλέξιος. **Στό αὐθεντικό καί πρᾶο βλέμμα Του ἀντικρύζουμε τήν ὁμορφιά τοῦ Οὐρανοῦ**, τήν ἐν Χριστῷ ἀγάπη, τήν ἄνωθεν εἰρήνη καί τήν πατρική θαλπωρή, ταυτόχρονα μᾶς προσανατολίζει στήν ποθεινὴ πατρίδα, τήν Οὐράνια Βασιλεία. **Σεβασμιώτατε δεχθεῖτε τήν ἰσόβια εὐγνωμοσύνη** μας γιά τίς φανερές καί ἀφανεῖς εὐεργεσίες Σας, καθώς καί **τήν υἱική μας ἀφοσίωση**. Δοξάζουμε τόν Σωτῆρα μας Ἰησοῦ Χριστό, τήν Παναγία Μητέρα Του καί ὅλους τοὺς Ἁγίους διότι μᾶς χάρισαν **αὐθεντικό καί γνήσιο Πνευματικό Πατέρα, ταπεινό καί μεγαλόκαρδο, Ἐπίσκοπον φιλόθεον, φιλόπατριν** καί κυρίως **Φιλάνθρωπον**.

Ἀλεξίου τοῦ Σεβασμιωτάτου καί Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου τῆς Ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Νικαίας, πολλά, ὑγιεινά, πανευφρόσυνα καί ἀγλαόκαρπα τά ἔτη!

